തൊണ്ണൂറും എഴുപത്തെട്ടും

കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

തൊണ്ണൂറ്റും എഴുപത്തെട്ടും
കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള
(മലയാളം: ലേഖനം)

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of River Valley Technologies.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020 and the cloud framework, Ithal (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike license for free download and usage.

Lordship Lane Station, Dulwich, a painting by Camille Pissarro (1830–1903). The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

തൊണ്ണൂറും എഴുപത്തെട്ടും

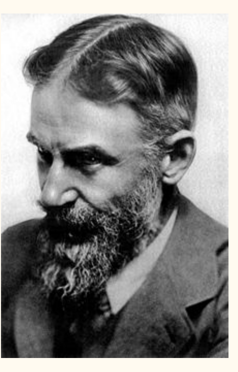

ജോർജ്ജ് ബർനാഡ്ഷാ

തൊണ്ണൂറെണ്ണി ജോർജ്ജ് ബർനാഡ്ഷാ, മഹാത്മാ ഗാന്ധി എഴുപത്തെട്ടും. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ തൊണ്ണൂറിലെത്തുക അസാദ്ധ്യമല്ല. എന്നാൽ, ഇന്ത്യയിലോ—പകർച്ചവ്യാധിയും പട്ടിണിയും കാട്ടുജന്തുക്കളും നിറഞ്ഞ ഈ തപ്തഭൂമിയിൽ ശരാശരി അറുപതുതികയ്ക്കാൻപോലും വിഷമം! അക്കണക്കിന് എഴുപത്തെട്ടുതന്നെ വലിയൊരു നേട്ടമല്ലേ? തൊണ്ണൂറുകാരൻ എഴുപത്തെട്ടുകാരന്റെ മകനോട്ട് ഈയിടെ പറയുകയുണ്ടായി, (ദേവദാസ് ഗാന്ധി ഇംഗ്ളണ്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ) 'നിങ്ങളുടെ അച്ഛൻ ഒരു ശിശുവാണ്' എന്ന്. പക്ഷേ, ഈ ശിശുവിന്റെ യാത്ര തൊണ്ണൂറാം താവളവും കടന്ന് നേരെ നൂറ്റിയിരുപത്തിയഞ്ചിലേക്കാണെന്നുള്ള കാര്യം അദ്ദേഹം അപ്പോൾ ഓർമ്മിച്ചിരിക്കയില്ല. 'ശതായുർവൈ പുരുഷഃ' എന്ന വേദവാക്യത്തെയും അതിക്രമിക്കുവാനാണല്ലോ മഹാത്മജിയുടെ യത്നം. വാസ്തവത്തിലിതൊരു യത്നമല്ല, യജ്ഞംതന്നെയാണ്. 'തേനത്യക്തേന ഭുഞ്ജീഥാഃ' എന്ന ഉപനിഷദ്വാക്യത്തിന്റെ ഒരു ജീവിതവ്യാഖ്യാനം. ഇത് മുഴുമിച്ചാൽ ആയുർവേദപരീക്ഷയിൽ ഇംഗ്ളണ്ടിലെ ആ മഹർഷിയും തോല്പിക്കപ്പെടും. എന്തെന്നാൽ, അദ്ദേഹം അതുവരെ പോകുവാൻ ഒരുങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

മഹാത്മാഗാന്ധി

എങ്ങനെ ജീവിക്കണം എന്ന ചോദ്യത്തിനുള്ളൊരു ഉത്തരമാണ് രണ്ടുപേരുടെയും ജീവിതം. ഒന്ന് ത്യാഗം ഉടലെടുത്തതാണെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ? മറ്റതോ? തൊണ്ണൂറിലും വാടാതെ വിടർന്നുനില്ക്കുന്ന ആ ജീവിതകുസുമം—അതും മനുഷ്യമഹത്ത്വത്തിന്റെ മനോഹരവിളംബരമല്ലേ? എന്തൊരത്ഭുതാത്മാക്കളാണീ രണ്ടുപേരും! വല്ല സാമ്യവുമുണ്ടോ ഇവർക്ക് തമ്മിൽ? ഉണ്ട്. സാമാന്യമായി നോക്കിയാൽ ആഹാരത്തിൽ, ആരോഗ്യപരിപാലനത്തിൽ, ലോകത്തിന് മാർഗദർശനം നൽകുന്ന ആചാര്യന്മാരെന്ന നിലയിൽ. രണ്ടുപേരും കേവലം രണ്ട് വ്യക്തികളല്ല. പിന്നെയോ, വളർന്നുവളർന്ന് ലോകം മുഴുവൻ നിറഞ്ഞ രണ്ട് മഹാസ്ഥാപനങ്ങൾ. ഇത്രയും പറഞ്ഞാൽ പിന്നെ മറ്റൊന്നുമില്ല ഇവരെ അടുപ്പിച്ചുനിർത്തുന്നതായിട്ട്. സൂക്ഷ്മത്തിൽ രണ്ടുപേരുടെയും നിൽപ്പ് ഉത്തരദക്ഷിണധ്രുവങ്ങളിലാണ്. കിഴക്കാംതൂക്കായ മലയോരങ്ങളിൽക്കൂടെ ഓടുന്ന തീവണ്ടിയില്ലേ? അതിന്റെ രണ്ടറ്റത്തും ഉണ്ടായിരിക്കും ഓരോ 'എൻജിൻ'. ആധുനികലോകത്തെ അങ്ങനെയൊരു തീവണ്ടിയോടുപമിച്ചാൽ അതിന്റെ മുന്നിലും പിന്നിലും ശക്തികേന്ദ്രങ്ങളായ ഈ രണ്ടാചാര്യന്മാരെ കാണാം. മുമ്പിലത്തെ 'എൻജിൻ' ഏതാണെന്ന് സംശയിക്കേണ്ട. തൊണ്ണൂറിനുള്ളിലും യുവത്വം തുളുമ്പുന്ന, പ്രപഞ്ചയന്ത്രത്തിന്റെ അനവരതചലനത്തോടൊപ്പമോ അതിൽ കൂടുതലായോ മുന്നോട്ട് പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജി. ബി. എസ്. തന്നെ. പക്ഷേ, പിന്നിലുള്ള എൻജിനും ഉപയോഗമില്ലാത്തതല്ല. കുത്തനെയുള്ള ഇറക്കത്തിൽ വണ്ടിക്കപകടം പറ്റാതെ അല്പാല്പം പിന്നോക്കം വലിച്ചുപിടിക്കാൻ അത് കൂടിയേ കഴിയൂ. പോരാ, കയറ്റത്തിലൊന്നുന്തിക്കൊടുക്കാനും അതുപകരിക്കും. അവിടെയാണ് മഹാത്മാവിന്റെ ഇരിപ്പ്. അതിനുവേണ്ട ക്ഷമയും അച്ചടക്കവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്. രണ്ടും ആവശ്യത്തിലധികമായിപ്പോയോ എന്നേ സംശയമുള്ളൂ. കുറച്ചൊക്കെ അപകടം നേരിട്ടാലും വേണ്ടില്ല, വണ്ടി എപ്പോഴും മുന്നോട്ടുതന്നെ ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കണമെന്ന നിർബന്ധക്കാരനാണ് ഷാ. ആ നിർബന്ധം പരിപാലിക്കാനുള്ള കരുത്തും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരങ്ങൾക്കുണ്ട്. ഇടയ്ക്കല്പം നിർത്താനോ ഒരടിപോലും പിന്നോക്കം വെക്കാനോ അദ്ദേഹത്തിനിഷ്ടമില്ല. മഹാത്മജിക്ക് കരുത്തിനേക്കാൾ കൂടുതലുള്ളത് കരുതലാണ്. വേണ്ടിവന്നാൽ ഇടത്താവളത്തിൽ നില്ക്കുക മാത്രമല്ല, പിന്തിരിഞ്ഞുകളവാനും അദ്ദേഹം തയ്യാറാകുന്നു. ജീവിതപുരോഗതിയിൽ എല്ലായ്പോഴും എല്ലാവരുടെയും മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നു ബർണാഡ്ഷാ. മഹാത്മാഗാന്ധിയോ—അദ്ദേഹം യാത്രക്കാരുടെ ഇടയിലും പിന്നണിയിലുമായിട്ട് കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു. യാത്രയുടെ ദുർഘടഘട്ടം കഴിഞ്ഞാൽ പിൻവലിക്കാരന്റെ ആവശ്യം വേണ്ടെന്നുവന്നേക്കാം. എന്നാൽ, മുമ്പിലെ വെളിച്ചം അതിനുശേഷവും ആവശ്യമായിരിക്കും. ഭാവിയിലെ വൈദ്യുതദീപത്തിനുപകരം ഭൂതകാലത്തിലെ എണ്ണവിളക്ക് കത്തിച്ചുവയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമില്ലല്ലോ.

'I stand midway between youth and age like a man who has missed the train, too late for the last one and too early for the next' (ഒടുവിലത്തെ വണ്ടിതെറ്റി അടുത്ത വണ്ടിക്ക് വളരെയധികം നേരം കാത്തുനിൽക്കേണ്ടിവന്ന ഒരാളെപ്പോലെ വാർദ്ധക്യത്തിനും യുവത്വത്തിനും മദ്ധ്യേ ഞാൻ നില്ക്കുകയാണ്) എന്ന് ഷാ ഒരിടത്ത് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഇത് തികച്ചും ശരിയല്ലെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു. അതിലെ നവീനാശയങ്ങൾ യുവത്വത്തിന്റെ ത്വരിതഗമനത്തിനാണ് പ്രചോദനം നൽകുന്നത്. മഹാത്മജിക്ക് ഈ മധ്യവർത്തിത്വംപോലും ഇല്ലെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വാർദ്ധക്യത്തിനോട്ട് ചേർന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നില. "വിലകൂടും വാർദ്ധകത്ത് വെള്ളിക്ക് യൗവനത്തങ്കത്തെക്കാൾ" എന്നാണ് മഹാത്മാവിന്റെ മതം. ഒന്നും പുത്തനായിട്ടദ്ദേഹം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ജീവിതമത്സരത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സാമഗ്രികളെല്ലാം ഭാരതീയരുടെ പഴയ കരുക്കൾതന്നെയാണ്. സത്യം, അഹിംസ, ചർക്ക, പ്രാർത്ഥന, ആശ്രമം മുതലായവയ്ക്കെല്ലാം നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ പഴക്കമുണ്ട്. അവയെ പുതിയരീതിയിൽ അണിനിരത്തുക മാത്രമാണദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അതായത്, ഇന്ത്യയിലെ അനേകതലമുറകളിൽക്കൂടെ കടന്നുപോയ പഴയ 'ഫിലോസഫി'ക്ക് ഒരു പുതിയ വ്യാഖ്യാനമെഴുതിയെന്ന് ചുരുക്കം. ദിനംപ്രതിയെന്നോണം അലകും പിടിയും മാറി പുതിയ പുതിയ രൂപം കൈക്കൊള്ളുന്ന ഇന്നത്തെ ലോകത്തിനുപകരിക്കത്തക്കവിധം ഈ വ്യാഖ്യാനം മാറ്റിയെഴുതുവാൻ മഹാത്മജി ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിലദ്ദേഹം പരാജയമടയുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധി സിദ്ധാന്തബദ്ധമാണെന്നുള്ളത് മാത്രമാണ്. ഉപനിഷത്തും ഭഗവത്ഗീതയും രാമായണവും വരച്ച വരയിൽനിന്നും കാലോചിതമായി മാറിനില്ക്കാനുള്ള ചിന്താസ്വാതന്ത്ര്യം അദ്ദേഹത്തിനില്ല. പുതിയ കുപ്പിക്കകത്ത് പഴയ വൈൻ—അതാണ് ഗാന്ധിസിദ്ധാന്തം. കുപ്പിമാറിയാൽ മാത്രം പോരാ അതിനകത്തുള്ളതും മാറ്റിയേ മതിയാവൂ എന്നദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. കുറ്റി തറച്ച് കെട്ടപ്പെട്ട പശുവിനെപ്പോലെ വട്ടത്തിൽ കറങ്ങുന്ന സിദ്ധാന്തബദ്ധമായ ബുദ്ധിയിൽനിന്ന് നാളത്തെ വിപ്ലവത്തിനാവശ്യമായ ഒരു കാര്യപരിപാടി ഉണ്ടാകുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല. വ്യാഖ്യാതാക്കന്മാർ ഇതുപോലെ പണ്ടും ധാരാളമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തത്ത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഉദരപൂരണം നിർവഹിച്ചതല്ലാതെ ജനസമുദായജീവിതത്തെ പുതുക്കിപ്പണിത് നന്നാക്കുവാൻ ഉപകരിച്ചില്ല.

ബർനാഡ്ഷായുടെ പോക്ക് ഇതിൽനിന്നെത്രയോ വ്യത്യസ്തം! അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിഭ സർവതന്ത്രസ്വതന്ത്രമാണ്. ഒരു പ്രമാണഗ്രന്ഥത്തിനും അതിനെ പിടിച്ചുകെട്ടാൻ കഴികയില്ല.

'I have no Bible; no creed' (എനിക്കൊരു ബൈബിളുമില്ല; മതവുമില്ല) എന്നദ്ദേഹം വിളിച്ചുപറയുന്നു. മനുഷ്യജീവിതത്തെയോ പ്രപഞ്ചത്തെയോ വ്യാഖ്യാനിച്ച് സമയം കളയുകയല്ല അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്നത്; അതിനൊരു സമൂലപരിവർത്തനം വരുത്തുകയാണ്. പഴകിത്തുരുമ്പിച്ചവയെ തുടച്ച് നന്നാക്കാനല്ല നശിപ്പിച്ചുകളവാനാണ് ആ ദീർഘദർശി ഉപദേശിക്കുന്നത്. കുപ്പിമാത്രമല്ല ഷാ പുതുക്കിയത്; വൈനും പുതുക്കി. ലോകത്തെ സമുദ്ധരിക്കാനുള്ള വഴി പഴയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നോക്കി കണ്ടുപിടിക്കാം എന്നദ്ദേഹം വ്യാമോഹിക്കുന്നില്ല. നവീനവിജ്ഞാനം, സ്വതന്ത്രചിന്ത, യുക്തിവാദം, കലാസൃഷ്ടി ഇവയെക്കൊണ്ടുണ്ടായ ലോകാചാര്യത്വമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. ആദ്ധ്യാത്മികവിദ്യകൊണ്ട് ഷാ മർത്ത്യവർഗത്തെ മയക്കുന്നില്ല. അന്ധമായ മാനുഷികബുദ്ധിയുടെ നേരെ അദ്ദേഹം മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന സ്വയംപ്രകാശങ്ങളായ ആശയങ്ങൾ വലിച്ചെറിയുന്നു. 'സോഷ്യലിസ'ത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മനുഷ്യസമുദായം പുനഃസംഘടിപ്പിക്കണമെന്നതാണ് ഷായുടെ ലക്ഷ്യം. മഹാത്മജിയുടേതോ? അദ്ദേഹത്തിനുമുണ്ട് ഇതിന് സമാനമായൊരു 'ട്രസ്റ്റിഷിപ്പ്' സിദ്ധാന്തവും ലക്ഷ്യവും. പക്ഷേ, രണ്ടിനും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം തൊണ്ണൂറിനും എഴുപത്തെട്ടിനും തമ്മിലുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതലാണ്.

(വിമർശരശ്മി 1947)

□

കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

ജനനം: 1-8-1900
പിതാവ്: ഊരുമനയ്ക്കൽ ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരി
മാതാവ്: കുറുങ്ങാട്ട് ദേവകി അമ്മ
വിദ്യാഭ്യാസം: വിദ്വാൻ പരീക്ഷ, എം. എ.

ആലുവാ അദ്വൈതാശ്രമം ഹൈസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകൻ, ആലുവ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ് അദ്ധ്യാപകൻ, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിഡന്റ് 1968–71, കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാദമി അംഗം, ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഭരണസമിതിയംഗം, കേരള സർവ്വകലാശാലയുടെ സെനറ്റംഗം, ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസ് അംഗം, പാഠ്യ പുസ്തക കമ്മിറ്റി കൺവീനർ (1958), ബാല സാഹിത്യ ശില്പശാല ഡയറക്ടർ (1958), 'ദാസ് ക്യാപിറ്റൽ' മലയാളപരിഭാഷയുടെ ചീഫ് എഡിറ്റർ, കേരള സാഹിത്യ സമിതി പ്രസിഡന്റ്.

കൃതികൾ

സാഹിതീയം, വിചാരവിപ്ലവം, വിമർശ രശ്മി, നിരീക്ഷണം, ഗ്രന്ഥാവലോകനം, ചിന്താതരംഗം, മാനസോല്ലാസം, മനന മണ്ഡലം, സാഹിതീകൗതുകം, നവദർശനം, ദീപാവലി, സ്മരണമഞ്ജരി, കുറ്റിപ്പുഴയുടെ തിരഞ്ഞെടുത്ത ഉപന്യാസങ്ങൾ, വിമർശ ദീപ്തി, യുക്തിവിഹാരം, വിമർശനവും വീക്ഷണവും, കുറ്റിപ്പുഴയുടെ പ്രബന്ധങ്ങൾ—തത്വചിന്ത, കുറ്റിപ്പുഴയുടെ പ്രബന്ധങ്ങൾ—സാഹിത്യവിമർശം, കുറ്റിപ്പുഴയുടെ പ്രബന്ധങ്ങൾ—നിരീക്ഷണം.

ചരമം: 11-2-1971

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിട്ടിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളോ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണു ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ടു് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിട്ടുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം – കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ – എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <editors@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <editors@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമ്മന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, ജഗതി, തിരുവനന്തപുരം 695014